

сусам, памук и ориз, цвекло и тютюн, смокиня и бадем. От ранна пролет до късна есен дърветата се свеждат от обилен плод, събрали соковете на земята и светлината на слънцето. И отново тръгват влакове и самолети натоварени с животворна благодат, за да я разнесат там, където слънцето грее по-бледо, моретата са студени с каменисти брегове, а равнините мъгливи, където пламтящочервените домати и едрите златисторозови праскови са някакво невиджано чудо, където пъпешите се продават в изгнани опаковки като рядко и скъпо лакомство, а гроздето разнася с името си привета на своята земя: Болгар!

А сега, както някогашните бахчовани ходеха по гурбет и учеха лъдето да превръщат скъдни почви в плодни градини, тая земя изпраща най-одарените си деца по най-отдалечените краища на света - за да строят, да обучават и лекуват. И както някога изработеното от сръчните ръце заливяше близки и далечни пазари, днес цеховете на огромни заводи денонощно създават съвършени изделия, които носят славата на родния гений по всички меридиани. И както всъкове наред се е държала прочутата „българска кожа“, днес се дият български кожени чанти, конуси, ръкавици...

Ала тая земя, родилната на Орфей, изпраща по цял свят и своите гласовити певци, пестровезаните си носии и вихрени танци, които събират възторга на безброй почитатели.

В тази земя се раждат най-работните лъде: най-храбрите мъже и най-преданите жени. Славата на „непобедимите българи“ се е носела преди повече от хиляда години. А в стародавни времена жените им са предпочитали да умрат и бъдат погребани заедно с любимия съпруг, отколкото да живеят без него. Когато отивали в реката, те крелили на главата си делва за вода, водели върза за ръката си кон, за да го напоят, като в същото време прегъвали на гърба си носели в цедилка последното повородено от и